

[Thisted Knudsen.]

det rimeligt og retfærdigt, at størstedelen af sygehusudgifterne lignedes over indkomsterne, det er altså i sin orden. Men drejer det sig om en kommune uden for bygrænsen, f. eks. en blandet kommune, hvor der bor både landmænd, arbejdere og håndværkere, så synes den højtærede indenrigsminister, det er en urimelighed at lignede sygehusudgifterne over indtægterne. Den højtærede indenrigsminister må undskylde mig, men jeg forstår det ikke. Det, vi tilsigter med vort lovforslag, er en ligelig behandling af landets befolkning. Når man i byerne kan betale til sygehusene efter indkomst, må man efter min opfattelse med nøjagtig den samme rimelige og retfærdige begrundelse kunne gøre det uden for bygrænsen. Når den højtærede indenrigsminister føjer til, at jeg har sagt, at det er af overordentlig stor betydning for landbruget, at der sker en lettelse af ejendomsbeskatningen, gør den højtærede indenrigsminister sig skyldig i en misforståelse. Jeg påviste den økonomiske udvikling i dansk landbrug: udgifterne, der var steget, og indkomsterne, der ikke havde holdt trit. Så er det, jeg siger: i en sådan situation er det ganske klart, at et erhverv føler en beskatning af denne karakter urimelig og uretfærdig. Den højtærede indenrigsminister føjer til, at resultatet vil blive, at landmanden blot vil komme til at betale mere i indkomstskat, men det gør slet intet indtryk på os, for hvis landmanden betaler en indkomstskat, må han svare til sit sygehus gennem denne. Det er enkelt og ligetil, og det er den linje, som vi hidtil på alle andre områder har kunnet følge i landets skattepolitik.

Det ærede medlem hr. Skytte erkender jo problemet meget stærkt og siger, at nu må vi komme amtskommunerne til hjælp, men det må efter det ærede medlems mening ske på en anden måde end her foreslået; det må ske ved større tilskud til amternes sygehusudgifter og ved større tilskud til vejene. Men hvad er det andet end en erkendelse af, at den beskatning, vi har, er urimelig og uretfærdig? Andet og mere kan man ikke lægge i det. Vi behandler jo i øjeblikket spørgsmålet om større tilskud til sygehusene i og for sig kun af hensyn til amtskommunerne, og jeg mener derfor,

det var på tide, vi kom ind på en virkelig realitetsdrøftelse af, hvordan staten i fremtiden skal stille sig til udgifterne til sygehusvæsenet.

Det ærede medlem hr. Skytte kom ind på nogle beregninger. Jeg kan sige til ham det samme, som jeg sagde til den højtærede indenrigsminister, at den rimeligste måde at dække sygehusudgifterne på er over indkomstskatten. Jeg garanterer for, at den indirekte beskatning, som det radikale venstre har haft medansvar for igennem godt en menneskealder, tit har virket stærkere for landarbejderen, end den har virket for godsejeren. Det, vi har foreslået, er det rene vand ved siden af det, som det ærede medlem hr. Skytte har lagt stemme til, det er der ingen tvivl om, så det er lidt vanskeligt at tale om skattemæssig retfærdighed i en situation som denne. Det er muligt — det vil jeg slet ikke bestride — at der kan fremkomme mindre heldige virkninger af en gennemførelse af dette forslag, det må undersøges meget nøje; et parti, der fremsætter et privat lovforslag, har jo ikke, sådan som en regering, administrationen til sin disposition; man må kæmpe sig igennem selv, og det gør, at et sådant forslag kan medføre utilsigtede virkninger — det tror jeg også det ærede medlem hr. Skytte har været ude for — men så må man se nærmere på dem.

Imidlertid er det jo ikke de enkelte eksempler, der skal være afgørende for, om vi skal optage en realitetsbehandling af forslaget, men derimod virkningerne i fremtiden, og jeg er en varm talsmand for, at vi overalt skal udbygge vort sygehusvæsen og gøre det fuldt moderne; men da ser jeg i ånden de stigende sygehusudgifter lignet på et meget ensidigt grundlag.

Det ærede medlem hr. Skytte anholdt en udtalelse af mig om den samlede beskatning i vort samfund; det ærede medlem mente, jeg havde givet udtryk for, at den var retfærdig og rimelig, og hvad det nu var, der blev sagt, og det ærede medlem spurgte, om det var venstres opfattelse. Ja, ærede medlem, det spørgsmål kan man jo godt stille, men hvad er forholdet? Det var i relation til selve beskatningsgrundlaget: på den ene side staten med sine mange skattekilder, på den anden side amtskommunen